Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (desátého senátu)

21. listopadu 2024*

„Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Otevřená data a opakované použití informací veřejného sektoru – Směrnice (EU) 2019/1024 – Článek 1 – Působnost – Článek 2 – Pojem ‚opakované použití' dokumentů – Právo na přístup k dokumentům v držení subjektu veřejného sektoru"

Ve věci C-336/23,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Odvolacího správního soudu (Visoki upravni sud, Chorvatsko) ze dne 25. května 2023, došlým Soudnímu dvoru dne 26. května 2023, v řízení

HP – Hrvatska pošta d.d.

proti

Povjerenik za informiranje,

za účasti:

STAS d.o.o.,

SOUDNÍ DVŮR (desátý senát),

ve složení: D. Gratsias (zpravodaj), předseda senátu, I. Jarukaitis, předseda čtvrtého senátu, a Z. Csehi, soudce,

generální advokát: P. Pikamäe,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

– za Povjerenik za informiranje: Z. Pičuljan, jako zmocněnec,

– za chorvatskou vládu: G. Vidović Mesarek, jako zmocněnkyně,

* Jednací jazyk: chorvatština.

– za českou vládu: J. Očková, M. Smolek a J. Vláčil, jako zmocněnci,

– za rakouskou vládu: A. Posch a J. Schmoll, jako zmocněnci,

– za Evropskou komisi: U. Małecka, M. Mataija a G. Meessen, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 1 odst. 2 a článku 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1024 ze dne 20. června 2019 o otevřených datech a opakovaném použití informací veřejného sektoru (Úř. věst. 2019, L 172, s. 56).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi HP – Hrvatska pošta d.d. (dále jen „HP“) a pověřencem pro informace (Povjerenik za informiranje, Chorvatsko) ve věci žádosti o informace, která byla předložena HP a jejímž cílem bylo zejména předání stavebních smluv, informací o probíhajících pracích a protokolů o předání díla.

Právní rámec

Unijní právo

3 Body 9, 13, 23 a 70 odůvodnění směrnice 2019/1024 uvádějí:

„(9) Informace veřejného sektoru představují mimořádně významný zdroj dat, která mohou přispívat k lepšímu fungování vnitřního trhu a vývoji nových aplikací pro spotřebitele a právnické osoby. Inteligentní využívání údajů, včetně jejich zpracování prostřednictvím aplikací umělé inteligence, může mít transformativní dopad na všechna hospodářská odvětví.

[…]

(13) Jedním ze základních cílů vytváření vnitřního trhu je vytvoření podmínek, které přispívají k rozvoji služeb a produktů v celé [Evropské u]nii i v členských státech. Informace veřejného sektoru nebo informace shromažďované, vytvářené, reprodukované a šířené v rámci plnění veřejného úkolu nebo služby obecného zájmu jsou důležitým výchozím materiálem výrobků a služeb digitálního obsahu a s rozvojem pokročilých digitálních technologií, jako je umělá inteligence, technologie distribuovaných účetních knih a internet věcí, se stanou ještě důležitějším zdrojem obsahu. […]

[…]

(23) […] [Tato směrnice] by [měla] členským státům uložit povinnost umožnit opakované použití všech stávajících dokumentů, pokud přístup k nim není omezen nebo vyloučen podle vnitrostátních pravidel nebo se na něj nevztahují jiné výjimky stanovené v této směrnici. […] [O]pírá [se] o platné režimy přístupu v členských státech a nemění vnitrostátní předpisy o přístupu k dokumentům. Nepoužije se v případech, ve kterých občané nebo právnické osoby mohou v rámci příslušného režimu přístupu získávat dokumenty pouze tehdy, když mohou prokázat zvláštní zájem. […] Subjekty veřejného sektoru by měly být podporovány, aby poskytovaly k opakovanému použití všechny dokumenty, které mají v držení. […]

[…]

(70) Jelikož cílů této směrnice, totiž usnadnění tvorby informačních produktů a služeb na úrovni Unie založených na dokumentech veřejného sektoru a zajištění účinného využívání dokumentů veřejného sektoru, které překračuje hranice států, soukromými podniky, zejména malými a středními podniky, v zájmu rozvoje informačních produktů a služeb s přidanou hodnotou a také občany v zájmu usnadnění volného oběhu informací a komunikace, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, nýbrž spíše jich může být z důvodu celounijního rozsahu navrhovaného opatření lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 [SEU]. […]“

4 Článek 1 uvedené směrnice 2000/31, nadepsaný „Předmět a oblast působnosti“, stanoví:

„1. Na podporu používání otevřených dat a k podnícení inovace produktů a služeb stanoví tato směrnice soubor minimálních pravidel pro opakované použití a praktická opatření pro usnadnění opakovaného použití:

a) stávajících dokumentů, které mají v držení subjekty veřejného sektoru členských států;

b) stávajících dokumentů, které mají v držení veřejné podniky, které:
   i) jsou činné v oblastech vymezených ve směrnici [Evropského parlamentu a Rady] 2014/25/EU [ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. 2014, L 94, s. 243)];

   […]

c) údajů z výzkumu za podmínek stanovených v článku 10.

2. Tato směrnice se nevztahuje na:

[…]

b) dokumenty, které mají v držení veřejné podniky a jež:
   i) byly vytvořeny mimo rámec poskytování služeb v obecném zájmu vymezených zákonem nebo jinými závaznými předpisy v daném členském státě;
   ii) jsou spojeny s činnostmi přímo vystavenými hospodářské soutěži, a tudíž se na ně podle článku 34 směrnice 2014/25/EU nevztahují pravidla pro zadávání zakázek;

[…]

d) dokumenty, jako jsou citlivé údaje, které nejsou přístupné na základě režimů přístupu v členském státě, včetně z důvodů:
   i) ochrany národní bezpečnosti (tj. bezpečnosti státu), obrany nebo veřejné bezpečnosti[;]
   ii) statistické důvěrnosti[;]
   iii) obchodní důvěrnosti (včetně obchodního, profesního nebo firemního tajemství);

[…]

f) dokumenty, k nimž je omezen přístup na základě režimů přístupu v členských státech, včetně případů, kdy občané nebo právnické osoby musí pro získání přístupu k dokumentům prokázat zvláštní zájem;

[…]

3. Tato směrnice se opírá o unijní a vnitrostátní režimy přístupu, které jí však nejsou dotčeny.

[…]

7. Tato směrnice upravuje opakované použití stávajících dokumentů, které mají v držení subjekty veřejného sektoru a veřejné podniky členských států[…].“

5 Článek 2 směrnice 2019/1024, nadepsaný „Definice“, zní následovně:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

1) ‚subjektem veřejného sektoru‘ stát, regionální nebo místní orgán, veřejnoprávní subjekt nebo sdružení tvořené jedním nebo více takovými orgány nebo jedním nebo více takovými veřejnoprávními subjekty;

2) ‚veřejnoprávním subjektem‘ subjekt se všemi těmito vlastnostmi:
   a) je založen za zvláštním účelem spočívajícím v uspokojování potřeb veřejného zájmu, který nemá průmyslovou nebo obchodní povahu;
   b) má právní subjektivitu a
   c) je financován převážně státem, regionálními nebo místními orgány nebo jinými veřejnoprávními subjekty; nebo podléhá řídícímu dohledu těchto orgánů nebo subjektů; nebo je v jeho správním, řídícím nebo dozorčím orgánu více než polovina členů jmenována státem, regionálními nebo místními orgány nebo jinými veřejnoprávními subjekty;

3) ‚veřejným podnikem‘ podnik činný v oblastech stanovených v čl. 1 odst. 1 písm. b), ve kterém subjekty veřejného sektoru mohou vykonávat přímo nebo nepřímo dominantní vliv na základě vlastnických práv k podniku, finanční účasti v něm nebo pravidel, jimiž se řídí. Dominantní vliv na část subjektů veřejného sektoru se předpokládá, pokud v kterémkoli z níže uvedených případů tyto subjekty přímo či nepřímo:
   a) drží většinu upsaného základního kapitálu podniku;
   b) disponují většinou hlasovacích práv vyplývajících z podílu na podniku, nebo
   c) mohou jmenovat více než polovinu členů správního, řídícího nebo dozorčího orgánu podniku;

[…]

6) ‚dokumentem‘:
   a) jakýkoli obsah na jakémkoli nosiči (v listinné či elektronické podobě nebo jako zvuková, vizuální nebo audiovizuální nahrávka) nebo
   b) jakákoli část takového obsahu;

[…]

11) ‚opakovaným použitím‘:
   a) použití dokumentů, které mají v držení subjekty veřejného sektoru, fyzickými nebo právnickými osobami pro komerční nebo nekomerční účely jiné, než je původní účel v rámci veřejného úkolu, pro který byly vytvořeny, kromě výměny dokumentů mezi subjekty veřejného sektoru výhradně při plnění jejich veřejných úkolů; nebo
   b) použití dokumentů, které mají v držení veřejné podniky, fyzickými nebo právnickými osobami pro komerční nebo nekomerční účely jiné, než je původní účel poskytování služeb obecného zájmu, pro který byly vytvořeny, kromě výměny dokumentů mezi veřejnými podniky a subjekty veřejného sektoru výhradně při plnění veřejných úkolů subjektů veřejného sektoru;

[…]“

Chorvatské právo

6 Článek 5 zákona o právu na přístup k informacím (zakon o pravu na pristup informacijama) (*Narodne novine*, br. 25/13, 85/15 a 69/22, dále jen „zákon o přístupu k informacím“) stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

[…]

2) ‚orgány veřejné moci‘ orgány státní správy, jiné státní orgány, orgány územních samosprávných celků, právnické osoby a jiné subjekty vykonávající veřejnou moc, právnické osoby, jejichž zakladatelem je Chorvatská republika nebo územní samosprávný celek, právnické osoby pověřené výkonem veřejné služby, právnické osoby, které jsou na základě zvláštních předpisů financovány převážně nebo zcela ze státního rozpočtu nebo z rozpočtů územních samosprávných celků, tedy z veřejných prostředků (daní, poplatků atd.), jakož i obchodní společnosti, ve kterých mají Chorvatská republika a územní samosprávné celky, jednotlivě nebo společně, většinový podíl;

[…]

5) ‚právem na přístup k informacím‘ právo uživatele požadovat a získat informace a povinnost orgánu veřejné moci umožnit k požadovaným informacím přístup, tedy informace zveřejnit bez ohledu na předloženou žádost, pokud takové zveřejnění vyplývá z povinnosti uložené zákonem nebo jiným předpisem;

6) ‚opakovaným použitím' použití informací v držení orgánu veřejné moci fyzickými nebo právnickými osobami pro komerční nebo nekomerční účely jiné, než je původní účel, pro který byly informace vytvořeny a který musí být sledován na základě pravomocí vymezených zákonem nebo jinými předpisy nebo v rámci úkolů, které jsou obvykle považovány za veřejnou službu. Výměna informací mezi orgány veřejné moci za účelem plnění úkolů spadajících do jejich pravomoci nepředstavuje opakované použití;

[…]"

7 Článek 15 uvedeného zákona, který je součástí jeho kapitoly IV, nadepsaný „Omezení práva na přístup k informacím", stanoví:

„[…]

(2) Orgány veřejné moci mohou přístup k informacím omezit:

[…]

2. je-li informace obchodním nebo služebním tajemstvím, v souladu se zákonem;

[…]

(4) Orgány veřejné moci mohou přístup k informacím omezit, pokud:

1. informace se právě vytváří v rámci jednoho nebo více orgánů veřejné moci a zveřejnění před vytvořením úplné a konečné informace by mohlo vážně narušit proces její tvorby;

[…]

(8) Přístup k informaci uvedené v odst. 4 bodě 1 tohoto článku lze omezit i po vytvoření informace, zejména pokud by takové zveřejnění vážně narušilo proces rozhodování a vyjadřování názorů nebo by vedlo k nesprávnému výkladu obsahu informace, ledaže je zde převažující veřejný zájem na zveřejnění informace.

[…]"

8 Podle článku 27 uvedeného zákona, který je součástí jeho kapitoly VI, nadepsaného „Opakované použití informací", platí následující:

„[…]

(2) Orgán veřejné moci umožní zpřístupnění otevřených dat uživatelům a opakované použití informací tím, že sám zveřejní informace vhodné k opakovanému použití nebo tak učiní na základě žádostí o opakované použití.

[…]

(5) Pro opakované použití nejsou orgány veřejné moci povinny vytvářet, upravovat nebo extrahovat části informací, pokud to vyžaduje nepřiměřené množství času nebo zdrojů; nelze po nich též požadovat, aby informace dále aktualizovaly, doplňovaly a uchovávaly pro opakované použití.

[…]“

9 Článek 29 zákona o přístupu k informacím, nadepsaný „Žádost o opakované použití informací a ochrana práv uživatelů“, stanoví:

„(1) V žádosti o opakované použití informace musí žadatel kromě údajů podle čl. 18 odst. 3 tohoto zákona uvést informace, které chce znovu použít, formu a způsob, jakým chce obsah požadovaných informací obdržet, jakož i účel použití informace (komerční nebo nekomerční).

(2) Následující subjekty nejsou povinny žádosti o opakované použití vyhovět:

[…]

2. obchodní společnosti, ve kterých má nebo může mít Chorvatská republika nebo územní samosprávný celek, přímo či nepřímo, dominantní vliv na základě svého vlastnictví, finanční účasti nebo pravidel upravujících fungování společnosti a které:

– vykonávají činnosti v odvětví plynu a tepelné energie, elektřiny, vodního hospodářství, dopravních služeb, letišť, námořních a říčních přístavů, poštovních služeb, těžby ropy a plynu, jakož i průzkumu nebo těžby uhlí nebo jiných pevných paliv v souladu se zákonem upravujícím zadávání veřejných zakázek,

[…]

(7) Proti rozhodnutí o opakovaném použití informací se lze odvolat u pověřence [pro informace] do 15 dnů od doručení rozhodnutí. Odvolání proti rozhodnutí pověřence je nepřípustné, avšak lze zahájit soudní řízení správní u Odvolacího správního soudu [(Visoki upravni sud, Chorvatsko)].

[…]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

10 HP, společnost 100% vlastněná Chorvatskou republikou, je poskytovatelem všeobecných poštovních služeb v tomto členském státě. Kromě toho vykonává obchodní činnost.

11 Společnosti HP byla předložena žádost o informace, jejímž předmětem byly zejména stavební smlouvy, informace o probíhajících pracích a protokoly o předání díla.

12 Vzhledem k tomu, že HP tuto žádost zamítla, bylo proti tomuto zamítavému rozhodnutí podáno odvolání k pověřenci pro informace, který HP nařídil, aby uvedené žádosti vyhověla.

13 Odvolací správní soud (Visoki upravni sud), ke kterému HP podala žalobu proti uvedenému příkazu pověřence pro informace, vrátil věc pověřenci k novému projednání z důvodu, že v okamžiku vydání uvedeného příkazu již uplynula lhůta pro provedení směrnice 2019/1024 a že povinnost předat informace, kterou pověřenec společnosti HP uložil, měla být posuzována ve světle nových definic a výjimek stanovených uvedenou směrnicí.

14 Po opětovném projednání pověřenec uvedené společnosti znovu nařídil, aby požadované informace poskytla.

15 HP podala proti uvedenému příkazu žalobu k Odvolacímu správnímu soudu (Visoki upravni sud), který je předkládajícím soudem.

16 Na podporu své žaloby HP zejména tvrdí, že směrnice 2019/1024 byla do chorvatského práva provedena nesprávně, jelikož pojem „orgány veřejné moci“ ve smyslu zákona o přístupu k informacím nemá stejný význam jako pojem „veřejný podnik“ ve smyslu čl. 2 bodu 3 směrnice. Mimoto se jeho definice obsažená v uvedené směrnici použije na opakované použití informací i na právo na přístup k nim. A konečně HP tvrdí, že informace, jejichž předložení jí bylo nařízeno, souvisejí s její odvětvovou činností a představují obchodní tajemství.

17 Pověřenec pro informace tvrdí, že spor v původním řízení se netýká výkonu práva na opakované použití informací, ale výkonu práva na přístup k informacím. Směrnice 2019/1024 přitom upravuje otevřená data a opakované použití informací veřejného sektoru, nikoli právo na přístup k informacím.

18 Předkládající soud má za to, že za účelem vyřešení sporu, který mu byl předložen, musí rozhodnout o tom, zda byla HP v rámci věci v původním řízení povinna předat informace, které se přímo netýkají poskytování služeb obecného zájmu, což obnáší zejména určit dosah pojmu „opakované použití“ informací ve smyslu směrnice 2019/1024.

19 Za těchto podmínek se Odvolací správní soud (Visoki upravni sud) rozhodl přerušit řízení a předložit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být pojem ‚opakované použití‘ informací ve smyslu čl. 2 bodu 11 směrnice […] 2019/1024 […] chápán jako přístup k jakékoli informaci, kterou vytvořil nebo má v držení subjekt veřejného sektoru/veřejný podnik a kterou uživatel (fyzická nebo právnická osoba) poprvé požaduje od uvedeného subjektu?

2) Může být žádost o informaci, kterou subjekt veřejného sektoru/veřejný podnik vytvořil nebo má v držení a která vznikla na základě pravomocí tohoto subjektu nebo v souvislosti s jeho organizací a fungováním, považována za žádost, na níž se vztahují ustanovení směrnice 2019/1024, takže by se tato ustanovení vztahovala na všechny žádosti o přístup k informacím, které jsou v držení subjektů veřejného sektoru?

3) Jsou subjekty povinnými předávat informace uvedenými v článku 2 směrnice 2019/1024 pouze ty subjekty veřejného sektoru, u kterých bylo požádáno o opakované použití informací, nebo se nové definice vztahují na všechny takové subjekty a všechny informace, které mají v držení, takže subjekty uvedené v článku 2 směrnice jsou povinny poskytovat informace jimi vytvořené nebo držené, anebo se má za to, že subjekty uvedené v článku 2 jsou povinny informace poskytnout pouze pro jejich opakované použití?

4) Lze mít za to, že výjimky z povinnosti poskytovat informace uvedené v čl. 1 odst. 2 směrnice 2019/1024 opravňují subjekty veřejného sektoru odmítnout zveřejnit informace, které vytvořily nebo mají v držení, nebo se výjimky vztahují pouze na případy, kdy jsou tyto subjekty požádány o opakované použití informací?“

Řízení před Soudním dvorem

20 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 27. července 2023, HP – Hrvatska pošta (C-336/23, EU:C:2023:617), byla zamítnuta žádost Odvolacího správního soudu (Visoki upravni sud) o projednání této věci ve zrychleném řízení podle článku 105 jednacího řádu Soudního dvora.

K předběžným otázkám

21 Úvodem je třeba zdůraznit, že z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že žádost, která je základem sporu v původním řízení, uvedená v bodě 11 tohoto rozsudku, se týkala pouze přístupu k dokumentům v držení subjektu veřejného sektoru, aniž bylo jejím předmětem jejich opakované použití.

22 Z uvedeného rozhodnutí dále vyplývá, že podle předkládajícího soudu je okamžikem rozhodným pro určení práva použitelného *ratione temporis* na spor v původním řízení den, kdy pověřenec pro informace vydal příkaz, kterým bylo společnosti HP nařízeno vyhovět dané žádosti, tj. okamžik, kdy lhůta stanovená pro provedení směrnice 2019/1024 již uplynula.

23 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora jsou otázky týkající se výkladu unijního práva pokládány vnitrostátním soudem v právním a skutkovém rámci, který tento soud vymezí v rámci své vlastní odpovědnosti a jehož správnost nepřísluší Soudnímu dvoru ověřovat [rozsudek ze dne 27. dubna 2023, M. D. (Zákaz vstupu do Maďarska), C-528/21, EU:C:2023:341, bod 55 a citovaná judikatura].

24 Podstatou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je tak to, zda směrnice 2019/1024 musí být vykládána v tom smyslu, že žádost o přístup k dokumentům v držení subjektu veřejného sektoru spadá do její působnosti.

25 V tomto ohledu je třeba uvést, že cílem 2019/1024 směrnice je podpořit používání otevřených dat a vytvořit podmínky, které přispívají k rozvoji výrobků a služeb digitálního obsahu založených na dokumentech veřejného sektoru v celé Evropské unii i v členských státech s cílem zlepšit fungování vnitřního trhu, jak vyplývá z jejího čl. 1 odst. 1 ve spojení s body 9, 13 a 70 jejího odůvodnění.

26 Za tímto účelem směrnice stanoví soubor minimálních pravidel pro opakované použití a praktická opatření na podporu opakovaného použití dokumentů, které mají v držení subjekty veřejného sektoru členských států a určité veřejné podniky, jakož i opakovaného použití údajů z výzkumu.

27 Podle čl. 2 bodu 11 uvedené směrnice se „opakovaným použitím“ rozumí použití takových dokumentů fyzickými nebo právnickými osobami pro komerční nebo nekomerční účely jiné, než byl původní účel v rámci veřejného úkolu nebo poskytování služeb obecného zájmu, pro který byly dokumenty vytvořeny.

28 „Opakované použití“ ve smyslu směrnice 2019/1024 sice předpokládá přístup k dotčeným dokumentům, nic to však nemění na tom, že se jedná o dva zjevně odlišné úkony (obdobně viz rozsudek ze dne 27. října 2011, Komise v. Polsko, C-362/10, EU:C:2011:703, bod 54).

29 Jak uvádí její čl. 1 odst. 7, uvedená směrnice přitom upravuje opakované použití stávajících dokumentů, které mají v držení subjekty veřejného sektoru a veřejné podniky členských států, avšak nestanovuje žádnou povinnost ohledně přístupu k dokumentům.

30 Podle jejího čl. 1 odst. 3 směrnice 2019/1024 ve spojení s bodem 23 jejího odůvodnění se totiž uvedená směrnice opírá o platné unijní a vnitrostátní režimy přístupu, které jí nejsou dotčeny. Článek 1 odst. 2 písm. d) a f) uvedené směrnice mimoto stanoví, že se směrnice nevztahuje na dokumenty, k nimž je vyloučen přístup na základě režimů přístupu platných v členských státech.

31 Směrnice 2019/1024 tedy nezakotvuje právo na přístup k dokumentům veřejného sektoru, ale počítá s existencí takového práva v právu členských států nebo v unijním právu, takže podmínky přístupu k těmto dokumentům nespadají do její působnosti (obdobně viz rozsudek ze dne 14. listopadu 2018, NKBM, C-215/17, EU:C:2018:901, bod 32).

32 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na položené otázky odpovědět tak, že směrnice 2019/1024 musí být vykládána v tom smyslu, že žádost o přístup k dokumentům v držení subjektu veřejného sektoru nespadá do její působnosti.

K nákladům řízení

33 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl takto:

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1024 ze dne 20. června 2019 o otevřených datech a opakovaném použití informací veřejného sektoru

musí být vykládána v tom smyslu, že

žádost o přístup k dokumentům v držení subjektu veřejného sektoru nespadá do její působnosti.

Podpisy